

Αρχιμανδρίτου Θεοφίλου Λεμοντζή

Ιεροκήρυκος

Οι έμφυλες ταυτότητες και η Ορθόδοξη Θεολογία

Η λέξη φύλο προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό ρήμα φύω που σημαίνει γεννώ και σημαίνει το καθένα από τα δυο γένη στα οποία διαιρούνται τα έμβια όντα ανάλογα με τα αναπαραγωγικά τους όργανα. Όλοι γνωρίζουμε ότι μία είναι η έννοια του φύλου το οποίο ορίζεται από την επιστήμη της Βιολογίας και διαιρείται σε αρσενικό και θηλυκό. Αυτό το φύλο με το οποίο γεννήθηκε κάποιος άνθρωπος ορίζεται από τα χρωματοσώματα στο DNA, αλλά και εξωτερικά από τα ανατομικά τα γεννητικά όργανα. Η αναπαραγωγή και η διαιώνιση του ανθρωπίνου είδους επιτυγχάνεται μόνο με τη ένωση των δύο αντιθέτων φύλων.

Όμως τα τελευταία χρόνια, και ειδικότερα το 1955, ένας νεοζηλανδός γιατρός στο Πανεπιστήμιο Τζων Χόπκινς, ο John Money εισήγαγε το όρο κοινωνικό φύλο που αποδόθηκε στην αγγλική γλώσσα με τον όρο Gender και σημαίνει τη σεξουαλική συμπεριφορά που αποκτά κάποιος ανεξάρτητα από τα γεννητικά όργανα που φέρει. Αυτή η νέα έννοια διαχωρίστηκε από την έννοια βιολογικό φύλο. Ποιος ήταν ο λόγος που έγινε αυτή η διάκριση μεταξύ βιολογικού και κοινωνικού φύλου και υποστηρίχθηκε η άποψη ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε τους παραπάνω όρους, βιολογικό και κοινωνικό φύλο δηλαδή, ως συνώνυμους; Αυτή η διάκριση έγινε για να υποστηριχθεί η άποψη ότι ένας άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να γεννιέται έχοντας ένα συγκεκριμένο φύλο και τα ανατομικά χαρακτηριστικά που το συνοδεύουν αλλά όμως στην κοινωνική του ζωή να συμπεριφέρεται να πράττει ως σαν να ανήκει στο αντίθετο φύλο ή να έχει μία ανδρόγυνη συμπεριφορά. Οι θιασώτες αυτής της θεωρίας θεωρούν ότι το φύλο με το οποίο γεννήθηκε ένα παιδί δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ετικέτα που δόθηκε από τους μαιευτήρες γιατρούς στο παιδί κατά τη γέννηση του εξαιτίας των εξωτερικών γεννητικών οργάνων και τίποτα παραπάνω. Κατά συνέπεια, καθώς θα μεγαλώνει το παιδί μπορεί να επιλέξει το κοινωνικό φύλο που του αρμόζει, είτε σύμφωνα με το βιολογικό φύλο του είτε αντίθετα προς αυτό. Κατά συνέπεια, ένας άνθρωπος είναι δυνατόν να γεννιέται βιολογικά άντρας όμως στην κοινωνία να παρουσιάζεται ως γυναίκα και το αντίστροφο.

Ταυτότητα φύλου ή έμφυλη ταυτότητα (αγγλ. Gender Identity) είναι η αυτοαντίληψη ενός ανθρώπου για το φύλο του, δηλαδή αν είναι άνδρας ή γυναίκα, η αντίληψη δηλαδή ότι ανήκει στο ανδρικό ή γυναικείο φύλο, η αντίληψη που διαμορφώνει ένα άτομο σχετικά με τον γυναικείο ή ανδρικό κοινωνικό ρόλο (Gender role) που επιλέγει να ασκεί και ο οποίος μπορεί να είναι διαφορετικός από το βιολογικό

του φύλου. Έμφυλη ταυτότητα θεωρήθηκε ο εσωτερικός και προσωπικός τρόπος με τον οποίο το ίδιο το πρόσωπο βιώνει το φύλο του, ανεξάρτητα από το φύλο με το οποίο γεννήθηκε. Υποστηρίζεται ότι η έμφυλη ταυτότητα, η αυτοαντίληψη, δηλαδή, που σχηματίζει ένα άτομο σχετικά με τον γυναικείο ή ανδρικό κοινωνικό ρόλο, μπορεί να είναι σε συμφωνία ή διαφορά προς το βιολογικό φύλο. Υποστηρίζουν ότι είναι δυνατόν ένας άντρας να έχει αντρικό βιολογικό φύλο και να είναι ετεροφυλόφιλος, ωστόσο στοιχεία της κοινωνικής συμπεριφοράς ή της έκφρασής τους να ανήκουν περισσότερο στο γυναικείο κοινωνικό φύλο και το αντίστροφο.

Η κατεξοχήν υπέρμαχη της Gender αντίληψης, ήταν η Αμερικανίδα Judith Butler που υποστήριξε ότι δεν έχει καμιά σύνδεση το σώμα (ανδρικό ή γυναικείο) με το οποίο γεννήθηκε κάποιος με την έμφυλη του ταυτότητα. Υποστηρίζει ότι ένας άνθρωπος που γεννιέται με γυναικεία γεννητικά όργανα δεν σημαίνει ότι πρέπει να συμπεριφέρεται ως γυναίκα κοινωνικά και σεξουαλικά και το αντίστροφο, θεωρώντας ότι η κατασκευή του φύλου γίνεται όχι μέσα από το βιολογικό υλικό που φέρει κάποιος αλλά μέσα από τον τρόπο που εμφανίζεται μέσα στην κοινωνία, δηλαδή ως άντρας ή γυναίκα και η οποία εξαρτάται από αυτό που πιστεύει ότι είναι (έμφυλη ταυτότητα), άντρας ή γυναίκα, και το οποίο μπορεί να συμφωνεί ή μπορεί να μην συμφωνεί με τα ανατομικά γεννητικά χαρακτηριστικά του.

Οι θιασώτες των παραπάνω θεωριών θεωρούν ότι οι έμφυλοι ρόλοι επιβάλλονται από την κοινωνία στο κάθε άτομο εξαιτίας των γεννητικών οργάνων που φέρει κατά τη γέννηση του. Υποστηρίζουν ότι με αυτόν τον τρόπο όμως καταπατάται, παρεμποδίζεται η φυσιολογική εκδήλωση του κοινωνικού φύλου και περιορίζεται αδικώς και εσφαλμένως ένα άτομο από την έκφραση της αληθινής ταυτότητας του φύλου, της έμφυλης του ταυτότητας η οποία δεν είναι ανάγκη να ταυτίζεται με το βιολογικό του φύλο, δηλαδή κάποιος να έχει ένα ορισμένο βιολογικό φύλο και να φανερώνεται μέσα στις κοινωνικές του σχέσεις ως άτομο του αντίθετου φύλου.

Παρουσιάζοντας τις παραπάνω θεωρίες δεν αναφερόμαστε ασφαλώς σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου πράγματι υπάρχουν ιατρικά προβλήματα εκ γενετής, παθολογικές καταστάσεις όπως ο ερμαφροδιτισμός όπου υπάρχουν ωθήκες και όρχεις ταυτόχρονα, με εξωτερική εμφάνιση θήλεος ή ψευδοερμαφροδιτισμός με ανεπαρκή παραγωγή ορμονών, και υποπλασία γεννητικών οργάνων. Όπου υπάρχουν προβλήματα γενετικής φύσεως υπάρχει πρόνοια της Πολιτείας αλλά και ενδιαφέρον της Εκκλησίας καθώς υπάρχει και σχετική ευχή *«είς όνοματοθεσίαν νέαν επί αλλαγῆ φύλου»*, ποίημα του μητροπολίτου Ν. Ιωνίας κ.Τιμοθέου Ματθαιάκη για τις περιπτώσεις που χρειάζονται ιατρική θεραπεία. Οι θεωρίες λοιπόν περί κοινωνικού φύλου δεν αναφέρονται σε αυτές τις καθαρά ιατρικές περιπτώσεις αλλά υποστηρίζουν ότι τα παιδιά δεν πρέπει να μεγαλώνουν με την αντίληψη ότι ανήκουν στο συγκεκριμένο φύλο που γεννήθηκαν

αλλά τα ίδια να επιλέγουν σε ποιο φύλο αυτά ανήκουν ανάλογα με το πώς αισθάνονται και πιστεύουν ότι είναι. Αυτό σημαίνει έμφυλη ταυτότητα.

Σύμφωνα με την Ορθόδοξη Θεολογία οι παραπάνω απόψεις είναι απαράδεκτες διότι η έλλειψη διαχωριστικής γραμμής μεταξύ των δύο φύλων σε οντολογικό επίπεδο οδηγεί σε ένα ανδρόγυνο ανθρωπολογικό μοντέλο το οποίο είναι εκ διαμέτρου αντίθετο με το χριστιανικό ανθρωπολογικό μοντέλο και ως εκ τούτου απαράδεκτο. Ένα αντίστοιχο ανδρόγυνο ανθρωπολογικό μοντέλο οικοδόμησε και υποστήριξε ο χριστιανικός Γνωστικισμός, το οποίο η πατερική θεολογία το καταπολέμησε.

Οι Γνωστικοί υποστήριζαν ότι πριν την δημιουργία του υλικού ανθρώπου υπήρχε ο πνευματικός Άνθρωπος. Αυτή η αρχέγονη πνευματική οντότητα είναι αρρενοθήλυς, μια ερμαφρόδιτη οντότητα. Για τους Γνωστικούς ο αισθητός άνθρωπος της καθημερινής εμπειρίας που φέρει υλικό σώμα, δεν ταυτίζεται με αυτόν τον πνευματικό Άνθρωπο. Ο άνθρωπος που φέρει υλικό σώμα δεν είναι ο τέλειος άνθρωπος, αλλά ένα κακέκτυπο αυτής της τέλειας, πρωταρχικής και πνευματικής εικόνας. Ενώ ο αισθητός άνθρωπος φέρει υλικό σώμα και είναι διαιρεμένος σε δύο φύλα, ο αρχετυπικός άνθρωπος είναι ένα πνευματικό ον, αρρενοθήλυς ο οποίος βέβαια δεν έχει υλικό σώμα διότι για τον Γνωστικισμό το υλικό στοιχείο ταυτίζεται με το κακό. Αντίθετα υποστήριζαν ότι μόνο η ψυχή του ανθρώπου έχει αξία και είναι προορισμένη να σωθεί. Επίσης υποστήριζαν ότι στην άυλη και πνευματική κατάσταση της η ψυχή είναι ανδρόγυνος. Με την είσοδό της στο υλικό σώμα χάνει αυτή την ενότητα και έχουμε τη διάσπαση των δύο φύλων, του αρσενικού και του θηλυκού. Τελικός προορισμός του ανθρώπου για τον Γνωστικισμό είναι να υπερβεί τη διάσπαση των φύλων και να καταστεί ανδρόγυνος και αρρενοθήλυς όπως είναι ο πρωταρχικός πνευματικός Άνθρωπος. Για τον Γνωστικισμό η αρρενοθηλεία καθίσταται τό επιζητούμενον ιδεώδες.

Εάν η πτωτική κατάσταση για τον Γνωστικισμό αποτελεί το γεγονός της διαίρεσης σε δύο φύλα, όπως τονίσαμε παραπάνω, ο απεγκλωβισμός από τα δεσμά του υλικού σώματος και η σωτηρία ταυτίζεται με την είσοδο σε μια κατάσταση οντολογικής κατάργησης των δυο φύλων, μιας ενοφυλίας. Αυτή η κατάσταση της ενοφυλίας περιγράφεται στο Γνωστικό ευαγγέλιο του Θωμά όπου στην ερώτηση των μαθητών του για τον τρόπο εισόδου στη Βασιλεία του Θεού ο Ιησούς τούς απάντησε: *«όταν το αρσενικό και το θηλυκό το κάνετε να είναι ένα και το αυτό, έτσι ώστε το αρσενικό να μην είναι αρσενικό και το θηλυκό να μην είναι πια θηλυκό, τότε θα εισέλθετε στη Βασιλεία των Ουρανών»*. Επίσης σε ένα άλλο σημείο του γνωστικού ευαγγελίου του Θωμά τονίζεται ότι η προϋπόθεση για να εισέλθει μια γυναίκα στην Βασιλεία των Ουρανών είναι να αλλάξει φύλο και να γίνει άνδρας. Χαρακτηριστικά παρουσιάζεται ο Πέτρος να υποστηρίζει ότι η Μαρία η Μαγδαληνή δεν πρέπει να είναι μέσα στον κύκλο των μαθητών και τότε ο Ιησούς τού απαντά: *«Να, θα την ελκύσω ώστε να την κάνω άντρα, για να γίνει και αυτή πνεύμα ζωντανό όμοιο με εσάς τους άνδρες γιατί κάθε γυναίκα που θα γίνει άνδρας θα εισέλθει στη Βασιλεία των Ουρανών»*. Η εσχατολογική προσδοκία του Γνωστικισμού ταυτίζεται με την αναίρεση του χωρισμού μεταξύ αρσενικού και

θηλυκού, που επέβαλλε ο κακός δημιουργός, κατ' αυτούς, τον οποίον ονόμαζαν οι Μανιχαίοι άρχοντα του σκότους, δημιουργώντας το υλικό σώμα. Ο άνθρωπος καλείται να γίνει είτε μια ενοποιημένη ύπαρξη, όπου ταυτόχρονα θα υφίσταται το θηλυκό και το αρσενικό όπως επισημάναμε παραπάνω, είτε να γίνει ένα άφυλο όν, κατάσταση κατά την οποία είτε θα ομοιάζει με τα βρέφη που δεν έχουν επίγνωση σε πιο φύλο ανήκουν, όπως διδάσκει το γνωστικό ευαγγέλιο του Θωμά, είτε θα μεταπηδήσει στο αντίθετο φύλο όπως στην περίπτωση της Μαρίας Μαγδαληνής.

Αυτό το ιδεώδες, η επιστροφή σε αυτή την κατάσταση της ενοφυλίας ή της αφυλίας και της αρρενοθηλείας επιτυγχάνεται, ανάλογα με τη γνωστική ομάδα με δύο τρόπους: είτε με την κατάχρηση του φύλου μέσω της ηθικής ασυδοσίας, όπως πρέσβευαν οι ελευθεριάζοντες Γνωστικοί· γνωστοί άλλωστε οι Νικολαΐτες, των οποίων οι σεξουαλικές πρακτικές καταδικάζονται μέσα στην Αγία Γραφή, είτε με την αχρησία του φύλου, μέσω ενός ακραίου ασκητισμού και αποχής από τις γενετήσιες σχέσεις, ακόμη και μέσα στο γάμο ο οποίος καταδικαζόταν, όπως πρέσβευαν οι εγκρατίτες Γνωστικοί.

Ο απώτερος σκοπός όλων αυτών ήταν η καταδίκη του σώματος και της τεκνογονίας διότι πίστευαν ότι με αυτόν τον τρόπο θα σταματήσει να υφίσταται ο θάνατος. Στην ερώτηση της Σαλώμης, σύμφωνα με το κατ' Αιγυπτίους γνωστικό ευαγγέλιο, προς τον Ιησού μέχρι τότε θα υφίσταται ο θάνατος, η απάντηση του Ιησού ήταν η εξής: «μέχρις αν τίκτωσιν αί γυναῖκες», δηλαδή η τεκνογονία τροφοδοτεί το θάνατο και ο θάνατος θα καταργηθεί όταν θα καταργηθεί και η τεκνογονία. Αυτόν ακριβώς τον σκοπό εξυπηρετεί και το ιδεώδες της ενοφυλίας ή αφυλίας, η κατάργηση και η σύγχυση των φύλων, ο οντολογικός αφανισμός τους, που προβάλλει έντονα ο Γνωστικισμός. Η κατάργηση του φύλου, ή σύγχυση της σεξουαλικής ταυτότητας, η άρση του οντολογικού διαχωρισμού των φύλων οδηγεί αναπόφευκτα στην κατάργηση της τεκνογονίας. Μέσα σε αυτή τη συνάφεια και η Μαρία η Μαγδαληνή, όπως παρουσιάζεται στο γνωστικό ευαγγέλιο του Θωμά, αποποιούμενη το φύλο της που αποτελεί εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση για τεκνογονία και γενόμενη άνδρας, αρνείται να τεκνοποιήσει, επίσης στο γνωστικό ευαγγέλιο του Θωμά οι μαθητές του Ιησού ομοιάζουν με μικρά παιδιά που απεκδύονται συμβολικά τα ενδύματά τους δηλαδή το σώμα τους το οποίο είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τεκνοποιία. Στο κατ' Αιγυπτίους γνωστικό ευαγγέλιο η Σαλώμη μακαρίζεται διότι δεν τεκνοποίησε, καλείται να αποβάλλει «τῆς αἰσχύνῃς τό ἔνδυμα», δηλαδή το σώμα και να αποποιηθεί το φύλο της.

Συμπερασματικά, οι αντιλήψεις του Γνωστικισμού τόσο περί δήθεν μιας αρχέγονης αρρενοθηλείας της ψυχής πριν τον εγκλεισμό της στο υλικό σώμα και τη διάσπαση της σε δύο φύλα, όσο και η πίστη τους ότι προορισμός της ψυχής είναι να απεγκλωβιστεί από το υλικό σώμα και να επιστρέψει σε αυτήν την αρχέγονη ανδρόγυνη ή άφυλη κατάσταση, προσδιορίζεται αποκλειστικά από την εχθρική τους στάση απέναντι στο υλικό σώμα, την καταδίκη του σώματος και του φύλου που φέρει, την

καταδίκη της τεκνογονίας, είτε μέσω των εγκρατιτικών τάσεων είτε μέσω των ηθικά ελευθεριάζοντων πρακτικών. Απώτερος σκοπός είναι η ματαίωση του δημιουργικού έργου του Θεού. Κατά συνέπεια, όλες αυτές οι ανθρωπολογικές αντιλήψεις είναι εκ διαμέτρου αντίθετες με την ανθρωπολογία των Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Τόσο ο αρχαίος Γνωστικισμός όσο και οι σύγχρονες απόψεις περί Gender και εξάλειψης της διάκρισης των δύο φύλων υποστηρίζουν ότι το σώμα του ανθρώπου είναι από τη φύση του ατελές, και πρέπει είτε να διορθωθεί είτε να απορριφθεί. Όπως ακριβώς οι Γνωστικοί ταύτιζαν τον αληθινό και αυθεντικό άνθρωπο μόνο με το πνευματικό του στοιχείο, κατά τον ίδιο τρόπο οι σύγχρονες θεωρίες περί έμφυλων ταυτοτήτων θεωρούν ότι το σώμα και το φύλο που φέρει ο άνθρωπος έχουν μια δευτερεύουσα θέση σε σχέση με την αυτοσυνειδησία και αυτοαντίληψη του ανθρώπου. Αυτό το συμπέρασμα εξάγεται από το γεγονός ότι οι θιασώτες της άποψης θεωρούν ότι το βιολογικό φύλο δεν ταυτίζεται με το κοινωνικό φύλο, πιστεύουν ότι θα πρέπει να παραθεωρείται το τι πραγματικά είναι ο άνθρωπος βιολογικά, σε ποιο φύλο ανήκει αντικειμενικά, και το οποίο είναι πασιφανές και αυταπόδεικτο, αλλά θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μόνο το τι εγώ πιστεύω ότι είμαι, το σε ποιο φύλο εγώ πιστεύω ότι ανήκω, υποστηρίζοντας ότι το σώμα μπορεί να εκφράζει ότι ανήκω σε λάθος φύλο. Κατά συνέπεια, κατ' αυτούς, πρέπει να δίνεται προτεραιότητα αποκλειστικά στην έμφυλη ταυτότητα που διαμορφώνει κανείς, και όχι στα βιολογικά χαρακτηριστικά του. Όπως οι Γνωστικοί προέβαλλαν την κατάσταση της ενοφυλίας ως ιδανική, κατά τον ίδιο τρόπο οι σύγχρονες περί Gender θεωρίες προωθούν μία κατάσταση οντολογικής σύγχυσης μεταξύ των φύλων. Όπως οι Γνωστικοί μέσω αυτών των αντιλήψεων κατεδίκαζαν τον γάμο και την τεκνογονία, κατά τον ίδιο τρόπο οι σύγχρονες περί Gender θεωρίες έχουν ως αποτέλεσμα την άρνηση του γάμου και της τεκνογονίας.

Η αρνητική στάση της Ορθόδοξης θεολογίας απέναντι στις περί Gender θεωρίες επιβάλλεται εξαιτίας της ιερότητας και της αξίας που δίνει η Θεολογία στο σώμα και στο φύλο που φέρει ως δημιούργημα του Θεού. Ενώ οι περί Gender θεωρίες υποστηρίζουν ότι το πρόβλημα εντοπίζεται στο σώμα του ανθρώπου και το φύλο του το οποίο ίσως πρέπει να διορθωθεί, η πατερική Θεολογία επιμένει να τονίζει ότι «οὐδὲν φαῦλον ὁ Θεὸς ἐποίησε».

Η μη επιστημονικότητα της θεωρίας περί έμφυλων ταυτοτήτων φανερώνεται με τον πλέον τραγικό τρόπο στα πειράματα που έκανε ο εμπνευστής του «κοινωνικού φύλου» ο Νεοζηλανδός γιατρός John Money που αναφέραμε παραπάνω. Ο John Money προσπάθησε να αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο είναι μια απάτη, μια αυθαιρεσία από την οποία θα μας απαλλάξει η εκπαίδευση. Το αποδεικτικό υλικό το «βρήκε» δήθεν μελετώντας δίδυμα αγοράκια, τον Μπράιαν και τον Ντέιβιντ, εκ των οποίων τον Ντέιβιντ οι γονείς το μεγάλωσαν εξ ολοκλήρου ως κοριτσάκι για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της καταστροφής του πέους από ιατρικό λάθος. Ο John Money βλέπει σ' αυτή τη μοιραία αναπηρία την ευκαιρία να αποδείξει in vivo ότι το

βιολογικό φύλο είναι μια απάτη, μια αυθαιρεσία από την οποία θα μας απαλλάξει η εκπαίδευση. Πείθει τους γονείς να μεγαλώσουν τον Ντέιβιντ σαν κορίτσι, χωρίς να του το πουν ποτέ – ούτε στον αδελφό του – ότι γεννήθηκε αγόρι. Ο γιατρός συνταγογραφεί στο παιδί, το οποίο μετονομάστηκε σε Μπρέντα, μια ορμονική θεραπεία και δεκατέσσερις μήνες αργότερα, του αφαίρεσε τους όρχεις. Οι γονείς ντύνουν το παιδί με φουστάνια, του χαρίζουν κούκλες, του μιλούν στο θηλυκό γένος. Σε ηλικία 6 ετών, οι δίδυμοι δείχνουν να ανταποκρίνονται θετικά στον ρόλο του φύλου που τους έχουν ορίσει. Ο Ντέιβιντ μεγάλωνε ως Μπρέντα. Ο John Money είναι πεπεισμένος ότι έχει αποδείξει ότι το βιολογικό φύλο εξαφανίζεται όταν του «μεταγγίζουμε» ένα άλλο γένος και υποστηρίζει ότι μόνο η εκπαίδευση κάνει τους ανθρώπους να συμπεριφέρονται ως άνδρες ή γυναίκες. Έτσι γεννήθηκε η θεωρία του Gender. Όμως η φύση εκδικείται διότι η Μπρέντα μεγαλώνει με τρόπο οδυνηρό. Στην εφηβεία, αισθάνεται ότι η φωνή της γίνεται βαριά, εξομολογείται ότι έλκεται από τα κορίτσια, αρνείται τον πλαστικό κόλπο που θέλει να της επιβάλει ο John Money. Η Μπρέντα σταματά τη θεραπεία της και καταφεύγει στο αλκοόλ. Η Μπρέντα αισθάνεται αγόρι περιορισμένο μέσα σε ένα σώμα κοριτσιού. Σαστισμένοι οι γονείς αποκαλύπτουν την αλήθεια στα δίδυμα. Η Μπρέντα γίνεται και πάλι Ντέιβιντ αλλά όλα αυτά όμως αποσταθεροποίησαν ψυχικά τα αγόρια. Ο Μπράιαν αυτοκτονεί το 2002 και τον ακολουθεί ο Ντέιβιντ, στις 5 Μαΐου 2004. Γι' όλους αυτούς τους λόγους σε συνέδριο που οργάνωσε το Ίδρυμα Heritage σχετικά με την συγκεκριμένη θεωρία, η πρόεδρος του Αμερικανικού Κολλεγίου Παιδιάτρων, Δρ. Michelle Cretella, είπε ότι η θεωρία των έμφυλων ταυτοτήτων είναι *«ιδεολογία μασκαρεμένη ως επιστήμη»*. Η ιατρική έκθεση του *«Αμερικανικού Κολλεγίου Παιδιάτρων»* (εθνικής οργανώσεως με μέλη σε 47 Πολιτείες της Αμερικής με σκοπό την προώθηση της υγείας και ευημερίας των παιδιών) προτρέπει τους επαγγελματίες υγείας, εκπαιδευτές και νομοθέτες να απορρίψουν όλες τις πολιτικές που προδιαθέτουν τα παιδιά να δεχτούν ως φυσιολογική μια ζωή χημικής και χειρουργικής πλαστοπροσωπίας του αντίθετου φύλου. Τα γεγονότα –και όχι η ιδεολογία– καθορίζουν την πραγματικότητα. Κανείς δεν γεννιέται με κοινωνικό φύλο (Gender). Όλοι γεννιούνται με ένα βιολογικό φύλο.

Η διάκριση των φύλων δεν είναι η επινόηση ενός κακού Θεού που δημιούργησε το υλικό σώμα το οποίο καλούνται να διορθώσουν οι υποστηρικτές της Gender θεωρίας. Για την Ορθόδοξη Θεολογία η διάκριση των φύλων δεν είναι το αποτέλεσμα της πτώσης του ανθρώπου η οποία πρέπει να αναιρεθεί και να οδηγηθούμε σε μια ανδρόγυνη ή άφυλη κατάσταση, όπως πίστευαν οι Γνωστικοί, αλλά έκφραση της πρόνοιας του Θεού. Ο σεβασμός απέναντι στο σώμα και στο φύλο που φέρει διατυπώθηκε με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο στη σύνοδο της Γάγγρας που απαγορεύει τις γυναίκες να ενδύονται ανδρικά ρούχα χάριν μιας υποτιθέμενης ασκήσεως. Ο λόγος που τίθεται αυτή η απαγόρευση της συνόδου ήταν η εναντίωση σε αυτό το είδος της αρρενοθηλείας που προσέβλεπαν οι Ευσταθιανοί και η οποία ως απώτερο σκοπό είχε την αποφυγή του γάμου και της τεκνογονίας. Ενώ οι οπαδοί του Ευσταθίου, μέσω της παρενδυσίας, προσέβλεπαν σε ένα είδους ενοφυλίας ή αφυλίας, όπου οι γυναίκες θα σταματούσαν την τεκνογονία ως κάτι κακό, οι Πατέρες της

συνόδου τόνισαν την ιερότητα του γάμου και της τεκνογονίας. Σύμφωνα με την Ορθόδοξη Θεολογία η βίωση της παρθενίας και της εγκράτειας από ορισμένους πιστούς δεν σημαίνει καταδίκη του γάμου και της τεκνογονίας αλλά αποτελεί έναν παράλληλο δρόμο, με αυτόν του έγγαμου βίου, επίτευξης του καθ' ομοίωσιν. Αποτελεί βίωση με έναν πιο έντονο και απερίσπαστο τρόπο των εντολών του Θεού

Οι παραπάνω απαγορεύσεις δεν πρέπει να συγχέονται με τις περιπτώσεις ορισμένων αγίων γυναικών οι οποίες μεταμφιεσμένες ως άνδρες εγκαταβίωσαν σε ανδρικά μοναστήρια. Αυτό το οποίο διαφοροποιεί αυτές τις αγίες γυναίκες από τις γυναίκες οπαδούς του Ευσταθίου είναι το κίνητρο της παρενδυσίας. Κίνητρο τους δεν ήταν η υποτίμηση του φύλου ούτε η καταδίκη της τεκνογονίας, όπως οι εγκρατίτες οπαδοί των Ευσταθιανών που καταπολεμούνται από τη σύνοδο της Γάγγρας αλλά είναι οι κοινωνικές συνθήκες που τις ωθούν να πράξουν αυτό. Έτσι, αυτές οι γυναίκες έπραξαν τούτο είτε γιατί η οικογένειά τους ήθελε να τις παντρέψει παρά την θέληση των ιδίων (αγία Ευφροσύνη, αγία Απολλιναρία), είτε γιατί κάποιος τις πίεζε να συνάψουν σχέσεις όπως ο Ιουστινιανός την αγία Αναστασία την Πατρικία, είτε γιατί ήθελαν να απαρνηθούν το αμαρτωλό παρελθόν τους, όπως η Αγία Πελαγία που ήταν πρώην πόρνη. Αντίθετα, οι γυναίκες οπαδοί του Ευσταθίου μέσω της παρενδυσίας αποστρέφονταν το γάμο και κατά συνέπεια την τεκνογονία.

Εάν τα παραπάνω που αναφέραμε αποδεικνύουν ότι η περί Gender θεωρία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή από την Ορθόδοξη Θεολογία η σύγχυση μεταξύ φύσεως και βουλήσεως που επιχειρεί η εν λόγω θεωρία αποδεικνύει ότι οδηγεί σε φιλοσοφικά άτοπα και κοινωνικά αδιέξοδα. Ο υπερτονισμός της βουλήσεως και της ελευθερίας έναντι της φύσης οδηγεί σε πολλά άτοπα αποτελέσματα διότι εάν ισχύει τελικά η άποψη ότι το παιδί καλείται να επιλέξει ποιο φύλο τού αρμόζει όταν θα πάρει απόφαση αυτό το ίδιο, τότε με αυτή τη λογική κάλλιστα μπορούν να ισχύουν οι απόψεις ότι δεν πρέπει να μαθαίνουμε στο μικρό παιδί να ομιλεί κάποια γλώσσα αλλά να το αφήσουμε να επιλέξει πια γλώσσα θέλει να ομιλεί όταν μεγαλώσει, δεν πρέπει να του λέμε ποιοι είναι οι γονείς του αλλά να τον αφήσουμε να επιλέξει ποιους γονείς θέλει όταν μεγαλώσει, δεν πρέπει να του μαθαίνουμε γράμματα και να τον αφήσουμε να επιλέξει όταν μεγαλώσει εάν θέλει να μάθει γράμματα, και άλλου τέτοιου είδους παράλογες προτάσεις που δεν μπορούν να υπηρετήσουν την προσωπική ζωή του κάθε ανθρώπου και την κοινωνία και αποτελούν δείγματα μιας ιδιότυπης νεύρωσης και ενός ιδεοψυχαναγκασμού.

Το να αποδείξουμε ότι διακρίνεται η φύση από την ελευθερία και τη βούληση δεν χρειάζονται ιδιαίτερα θεωρητικά επιχειρήματα καθώς η κοινή εμπειρία και η απλή παρατήρηση το αποδεικνύει. Η ίδια η γέννηση ενός ανθρώπου είναι αποτέλεσμα φύσεως και όχι βούλησης. Κανένας δεν μας ρώτησε εάν θέλουμε, ή πότε θέλουμε να γεννηθούμε ή ποιοι θέλουμε να είναι οι γονείς μας ή ποια χαρακτηριστικά θέλουμε ή ποιο φύλο θέλουμε να έχουμε διότι η φύση επιβάλλει μια αναγκαιότητα η οποία υπερβαίνει τη βούληση και την ελευθερία του ανθρώπου. Το ίδιο συμβαίνει και με τα

βιολογικά χαρακτηριστικά τα οποία δεν είναι δυνατόν να τα προσδιορίσει κάποιος με τη βούληση, ούτε επίσης η φυσική τους αναγκαιότητα μπορεί να ακυρωθεί από την σκέψη και τη βούληση.

Όπως οι αρχαίοι Γνωστικοί θεωρούσαν ότι η ενοφυλία ή ένα είδος αφυλίας αποτελεί το ιδεώδες έτσι και η σύγχρονη θεωρία περί κοινωνικού φύλου προτάσσει ως ιδανική την κατάσταση ο άνθρωπος να είναι «ελεύθερος» από τα δεσμά του φύλου του σώματος του, να επιλέγει όποιο φύλο θέλει ανάλογα με τις επιθυμίες του, και να ταυτίζεται με αυτό, ενσωματώνοντας ταυτόχρονα άμεσα στην ύπαρξη του διαφορετικά φύλα ή να βιώνει μια άφυλη κατάσταση. Στο υπόβαθρο όλων αυτών των θεωριών μπορούμε να εντοπίσουμε αυτή την απαξίωση του υλικού σώματος και του βιολογικού του φύλου ταυτίζοντας τον πραγματικό άνθρωπο μόνο με τη σκέψη και τη βούληση του, όπως οι αρχαίοι Γνωστικοί έδιναν αξία μόνο στην ψυχή του ανθρώπου, θεωρώντας ότι το υλικό σώμα δεν μπορεί να προσδιορίσει την πραγματική ταυτότητα του ανθρώπου και όχι μόνο αυτό αλλά ίσως και την διαστρέφει. Για την Ορθόδοξη Θεολογία όμως ο άνθρωπος είναι το συναμφοότερον, σώμα και ψυχή. Το σώμα του δεν είναι υποδεέστερο της ψυχής αλλά δημιούργημα του Θεού και κατά συνέπεια πρέπει να γίνεται απόλυτα σεβαστό.